



**Република Србија**  
**ВРХОВНИ СУД**  
**Рев2 2789/2024**  
**02.10.2024. године**  
**Београд**

## **У ИМЕ НАРОДА**

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Драган Згерђа, адвокат из ..., против туженог АД "Пекарска индустрија" Панчево, чији су пуномоћници Реља Здравковић и Ања Арамбашић, адвокати из ..., ради поништаја решења о престанку радног односа, анекса уговора о раду и накнади штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2132/2024 од 21.05.2024. године, у седници одржаној 02.10.2024. године, донео је

## **ПРЕСУДУ**

**ОДБИЈА СЕ**, као неоснована, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2132/2024 од 21.05.2024. године.

**ОДБИЈА СЕ** захтев туженог за накнаду трошкова за састав одговора на ревизију.

## **Образложење**

Пресудом Основног суда у Панчеву П1 109/2023 од 02.02.2024. године, ставом првим изреке, дозвољено је објективно преиначење тужбе тужиоца из поднеска од 24.11.2023. године. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да суд поништи анекс уговора о раду VI 72/1 од 16.03.2023. године и решење о престанку радног односа 935 од 20.03.2023. године, као незаконита, те да утврди да иста не производи правна дејства између парничних странака и којим је тражио да суд туженог обавезе да тужиоца врати на рад, као и да му исплати на име накнаде штете због изгубљене отпремнине због престанка радног односа као технолошком вишку износ од 476.747,25 динара, са законском затезном каматом почев од 20.03.2023. године па до исплате, као неоснован. Ставом трећим изреке, тужилац је обавезан да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 90.306,25 динара, са законском затезном каматом обрачунатом почев од дана наступања услова за извршење па до исплате.

Апелациони суд у Београду је, пресудом Гж1 2132/2024 од 21.05.2024. године, ставом првим изреке, одбио као неосновану жалбу тужиоца и потврдио пресуду

Основног суда у Панчеву ПП 109/23 од 02.02.2024. године, у ставу другом и трећем изреке. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је изјавио благовремену ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужени је доставио одговор на ревизију тужиоца, захтевајући накнаду трошкова за састав тог одговора.

Врховни суд је испитао побијану пресуду применом одредбе члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11...18/20), у вези одредбе члана 92. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС", бр. 10/23), и утврдио да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју Врховни суд пази по службеној дужности, а ревизијом тужиоца не указује се на неку другу битну повреду прописану одредбом члана 407. став 1. тачке 2. и 3. истог Закона.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је код туженог био у радном односу на неодређено време, на радном месту "... пекарских производа". Пошто тужени више није имао потребе за постојањем послова који су утврђени Правилником о организацији и систематизацији послова, 03.11.2022. године, донео је одлуку о стављању ван снаге Правилника о организацији и систематизацији послова бр. 1426, којом Одлуком су укинута сва радна места предвиђена Правилником бр. 3424 од 09.12.2016. године, па је тај Правилник у целости стављен ван снаге. Потом је код туженог започео поступак утврђивања вишка запослених и броја запослених за чијим је радом престала потреба. У Програму решавања вишка запослених од 12.12.2022. године, утврђен је укупан број запослених код послодавца на неодређено време од 38, укупан број запослених на неодређено време који представља вишак запослених од 36, те је табеларно приказан број запослених који су вишак, њихова квалификациона структура, године старости и стаж осигурања, као и послови које обављају код послодавца. Под редним бројем 12 означен је тужилац, за кога је утврђено да постоји могућност да му се понуди мера запошљавања – рад код другог послодавца и то ПД "MD & Invest"\_d.o.o. Београд, па се тужилац, потписивањем анекса, сагласио да заснује радни однос на неодређено време код тог послодавца, са којим је и закључио уговор о раду. Тужени је, предлог Програма решавања вишка запослених доставио 13.12.2022. године синдикату запослених у АД "Пекарска индустрија" Панчево, као репрезентативном синдикату код послодавца, као и Националној служби за запошљавање, ради давања мишљења. Потом је 06.03.2023. године тужиоцу достављено обавештење о разлозима за понуђени анекс уговора о раду и нацрт истог, те нацрт уговора о раду са новим послодавцем. Тужилац је, након што је примио та писмена, 16.03.2023. године својеручно потписао анекс уговора о раду бр. 6 и уговор о раду, којим је уговорено да је предмет истог уређење међусобних односа између послодавца и запосленог поводом реализације мера за запошљавање запосленог из члана 155. став 1. тачка 5. Закона о раду, код другог послодавца, а имајући у виду да је

запослени утврђен као вишак запослених код послодавца на основу Програма решавања вишка запослених. Тужени је 20.03.2023. године, донео побијано решење о отказу уговора о раду тужиоцу, имајући у виду да је он прихватио понуду за закључење предметног анекса уговора и уговора о раду на неодређено време са новим послодавцем ПД "MD & Invest" d.o.o. Београд.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су тужбени захтев тужиоца одбили, у целини, налазећи да је тужени понудом тужиоцу за решавањем вишка запослених у смислу мере за запошљавање – упућивање на рад код другог послодавца, поступио на начин у свему у складу са одредбом члана 171. став 1. тачка 4. Закона о раду, у вези члана 172. истог Закона. Тужилац је прихватио понуду послодавца и сагласио се са закључењем предметног анекса уговора о раду, а потом и потписао нови уговор о раду са другим послодавцем, па је тужени тужиоцу омогућио континуитет у раду и следом тога остваривање свих права који му из радног односа припадају, због чега тужиоцу не припада право на отпремнину, у смислу одредбе члана 158. Закона о раду.

По оцени Врховног суда, нижестепени судови су правилно применили материјално право.

Одредбом члана 179. став 5. тачка 1. Закона о раду ("Службени гласник РС", бр. 24/05 ... 95/2018), прописано је да запосленом може да престане радни однос ако за то постоји оправдани разлог који се односи на потребе послодавца и то ако услед технолошких, економских или организационих промена престане потреба за обављањем одређеног посла, или дође до смањења обима посла. Разлози за престанак радног односа прописани су одредбом члана 175. Закона о раду, тако што радни однос престаје, између осталог, под тачком 7. у другим случајевима утврђеним законом.

У конкретном случају, тужени је донео одлуку о стављању ван снаге Правилника о организацији и систематизацији послова бр. 1426 којом су укинута сва радна места предвиђена Правилником о организацији и систематизацији послова бр. 3424 од 09.12.2016. године, након чега је донео предлог Програма за решавање вишка запослених међу којима је и тужилац, коме је обезбеђена мера за запошљавање – рад код другог послодавца. Та мера је реализована 16.03.2023. године, закључењем побијаног анекса уговора о раду и уговора о раду са новим послодавцем "MD & Invest" d.o.o. Београд. Дакле, тужиоцу је обезбеђен континуитет радног односа заснивањем радног односа код новог послодавца, што значи да тужиоцу не припада право на отпремнину у смислу одредбе члана 158. Закона о раду. Због тога, тужилац у ревизији неосновано указује на погрешну примену материјалног права.

Правилна је и одлука о трошковима парничног поступка јер је донета правилном применом одредбе члана 153. став 1. и 154. Закона о парничном поступку.

На основу одредбе члана 414. став 1. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Туженом није био потребан трошак ангажовања пуномоћника, адвоката, за састав одговора на ревизију, у смислу одредбе члана 154. став 1. Закона о парничном поступку.

На основу одредбе члана 165. став 1. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија  
Гордана Комненић,с.р.**

**За тачност отправка  
Заменик управитеља писарнице  
Миланка Ранковић**